

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ EUROBANK EFG
«ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΤΗΣ EUROBANK EFG»**

Τοποθέτηση του Προέδρου του ΣΕΒ, κ. Δημήτρη Δασκαλόπουλου

01/07/2009, Ξενοδοχείο Grande Bretagne, Αθήνα

Κυρίες και κύριοι,

Η σημερινή πρωτοβουλία της Eurobank έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι δεν συνεπάγεται απλά άλλο ένα λανσάρισμα χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Στη συγκεκριμένη στιγμή και στην εξειδικευμένη μορφή της είναι ένα από δείγμα επιχειρηματικής πρωτοπορίας και κοινωνικής ευθύνης. Σε χαλεπές εποχές η τράπεζα έχει το θάρρος να αναλάβει νέα - και σίγουρα σωστά υπολογισμένα - ρίσκα που προσφέρουν ανακούφιση σε μία αγορά διψασμένη για ρευστότητα, ενώ, ταυτόχρονα, με συνέπεια και επιμονή, προωθούν ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης βασισμένο στην ανταγωνιστικότητα, στην εξωστρέφεια, στις σύγχρονες τεχνολογίες και δράσεις αιχμής. Είναι πράξη που αντιπροσωπεύει τη συμπεριφορά και την αντίληψη της νέας επιχειρηματικής τάξης.

Κυρίες και κύριοι,

Δεν υπήρξαμε πάντα ένα ράθυμο έθνος δημοσίων υπαλλήλων, αεριτζήδων και αετονύχηδων. Έχουμε υπάρξει στο παρελθόν – κι ας μας φαίνεται σχεδόν ακατόρθωτο σήμερα – ένας λαός επιχειρηματιών.

Στην αρχαία Ελλάδα, το πανόραμα των επιδόσεων στην τέχνη, τη φιλοσοφία, την επιστήμη βασίστηκε σε επιχειρηματική δράση. Πιο πρόσφατα, στον 17^ο και στον 18^ο αιώνα, μέσα στην κοινωνική ακινησία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, εμείς οι Έλληνες επιδείξαμε μία εντυπωσιακή επιχειρηματική δράση – φτάνοντας να ελέγχουμε οικονομικά σχεδόν το σύνολο της οικονομίας της. Η ίδια η Επανάσταση του 1821 υποκινήθηκε ουσιαστικά από τις επιχειρηματικές δυνάμεις του μείζονος ελληνισμού – και ιδιαίτερα από τους εμπόρους που δραστηριοποιήθηκαν στη Φιλική Εταιρεία.

Ωστόσο, μετά την ίδρυση του νεοελληνικού Κράτους και τη δολοφονία του Καποδίστρια, επικράτησαν οι δυνάμεις της συντήρησης που είχαν ήδη εμποδίσει τη μετάλλαξη της παντοδύναμης ελληνικής επιχειρηματικότητας από εμπόρους και βιοτέχνες σε βιομηχάνους, που είχαν υπονομεύσει τον νεοελληνικό διαφωτισμό και είχαν αντιδράσει στην ίδια την Επανάσταση. Χτίστηκε έτσι ένα κράτος της προστασίας και του παρασιτισμού, που μάταια από τότε προσπαθούμε να εκσυγχρονίσουμε. Ένα κράτος συνυφασμένο σήμερα πλέον με την κομματοκρατία και τις πελατειακές σχέσεις.

Υπό τον ίσκιο του, οικοδομήθηκε μία οικονομία που άλλοτε τελεί υπό το φάσμα της χρεοκοπίας και της αναγκαστικής διαχείρισης. Και άλλοτε, σημειώνει εντυπωσιακή βελτίωση, που γρήγορα όμως υπονομεύεται κάτω από το βάρος των διαρθρωτικών και χρόνιων αδυναμιών της. Δεν έχουμε καταφέρει, έτσι, να αποκαταστήσουμε συνθήκες σταθερής προόδου στην οικονομία μας και να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις ανταγωνιστικής ανάπτυξης, στηριγμένης σε κλάδους και τεχνολογίες αιχμής καθώς και στα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει η χώρα μας.

Παρά ταύτα, είχαμε ανάπτυξη. Τι ανάπτυξη, όμως; Ήταν ανάπτυξη βασισμένη στις επιδοτήσεις, στα δάνεια, στην προστασία. Στην εσωστρέφεια και –ας το πούμε– εν μέρει και στη διαφθορά. Μέσα στο πλαίσιο αυτό δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ως ένα βαθμό, από το 1980 και μετά, εναποθέσαμε σχεδόν κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού της οικονομίας και της κοινωνίας στα χέρια των Βρυξελλών. Σήμερα, όμως, που τα δημόσια οικονομικά είναι σε αδιέξοδο, που η χρήση των κοινοτικών πόρων υπόκειται σε σκληρούς και διαρκείς ελέγχους και που τα διεθνή κεφάλαια γίνονται για εμάς ολοένα και ακριβότερα, η ισχύς και η άνθιση της ιδιωτικής οικονομίας, της πραγματικής οικονομίας του μόχθου και της παραγωγής, αποτελούν μονόδρομο για την έξοδο από την κρίση, μονόδρομο για το ίδιο το μέλλον μας. Χωρίς μία σύγχρονη και ισχυρή επιχειρηματική τάξη η σημερινή Ελλάδα είναι καταδικασμένη σε οικονομικό μαρασμό, παρακμιακή ηθική και διεθνή περιθωριοποίηση. Για να υπάρξουμε με σύγχρονους όρους, στον σύγχρονο κόσμο, πρέπει να ξαναγίνουμε λαός επιχειρηματιών. Η διπλή κρίση που βιώνουμε σήμερα καθιστά αυτό το ζητούμενο πιο επιτακτικό από οποτεδήποτε άλλοτε.

Κυρίες και κύριοι,

Στην πράξη, μέσα στα τελευταία είκοσι χρόνια, η ιδιωτική πρωτοβουλία προηγήθηκε της πολιτικής στον ουσιαστικό εκσυγχρονισμό, απογαλακτιζόμενη σε μεγάλο βαθμό από την κρατική πατρωνία. Υπηρετήσαμε μία νέα αντίληψη για την οικονομία, μία νέα κουλτούρα για την εργασία. Δημιουργήσαμε ένα μεγάλο και πολλαπλό κοινωνικό μέρισμα: θέσεις εργασίας, προστιθέμενη αξία, φόρους, εισφορές, καινοτομία, κέρδη, χορηγίες.

Αυτά τα καταφέραμε παρά τις πολύμορφες αντιδράσεις που αντιμετωπίζουμε. Διότι, στην Ελλάδα, η κοινωνία παραμένει στο σύνολό της δύσπιστη και ενίοτε εχθρική απέναντι στη φύση και τον ρόλο της επιχειρηματικότητας. Η πολιτική ρητορεία, τα ΜΜΕ, οι ταγοί της διανόησης, δείχνουν να την αντιμετωπίζουν μάλλον ως αναγκαίο κακό, παρά ως απαραίτητο φορέα προόδου. Η δαιμονοποίηση της επιχειρηματικής δράσης έχει γίνει σχεδόν αντανάκλαστική, συστηματικά φορτίζοντας τον δημόσιο λόγο.

Έχω συχνά τονίσει ότι και εμείς οι ίδιοι δεν είμαστε άμοιροι των ευθυνών μας για την κατάσταση αυτή. Σε μία κρατικοδίαιτη οικονομία, υπήρξαν και κρατικοδίαιτοι επιχειρηματίες. Σε μία κομματοκρατούμενη κοινωνία, υπήρξαν επιχειρηματίες που δημιουργήθηκαν κομματικώς δίκαια. Υπάρχουν επιχειρηματίες που βλέπουν το κέρδος ως ατομικό αυτοσκοπό και όχι ως πολλαπλό κοινωνικό μέρισμα. Η νοθευμένη πρόοδος, που εξασφάλισε το κομματοκρατούμενο πελατειακό κράτος, μοιραία νόθευσε και την επιχειρηματική δράση. Υπήρξαν, έτσι, ανάμεσά μας, κρατικοδίαιτοι ή κοινωνικά ανάλγητοι επιχειρηματίες, που προσπορίστηκαν δάνεια, επιδόθηκαν στη φοροδιαφυγή και συνεισέφεραν στη γιγάντωση της διαφθοράς και στη δημιουργία της σημερινής κρίσης.

Τα φαινόμενα αυτά, όμως, δεν είναι κανόνας. Δεν αντιπροσωπεύουν τη νέα, σύγχρονη επιχειρηματική τάξη της Ελλάδας. Δεν είμαστε όπως θέλουν να μας παρουσιάζουν –για να συγκαλύπτουν τα δικά τους αδιέξοδα και να υπηρετούν τις δικές τους σκοπιμότητες– διάφοροι δημόσιοι ρήτορες, μερικοί κονδυλοφόροι

αναχρονιστικών ιδεολογημάτων, ορισμένοι άκριτοι κήρυκες ενός παρωχημένου λαϊκισμού, που θέλουν να συντηρήσουν την πελατειακή εξουσία, τον κρατικό βρόγχο, στην οικονομία και στην κοινωνία.

Η νέα επιχειρηματική τάξη είναι ένα οργανικό και αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνίας και, μάλιστα, το πιο δυναμικό. Από τη φύση της, η νέα επιχειρηματική τάξη είναι ανήσυχη και δημιουργική. Χρειάζεται, όμως, καθαρό αέρα για να αναπνεύσει και ελεύθερο ορίζοντα για να αναπτυχθεί –δίπλα σ' ένα δίκαιο και αποτελεσματικό κράτος, με κοινούς στόχους και κοινές πολιτικές. Δεν συμβιβάζεται με τα φαινόμενα της παρακμής, που δηλητηριάζουν το κοινό μας μέλλον. Θέλει να προσφέρει και όχι να νεμηθεί. Διεκδικεί με τόλμη και αποφασιστικότητα την πραγμάτωση μιας σύγχρονης εξωστρεφούς Ελλάδας, ικανής να εξασφαλίζει ένα καλύτερο αύριο για όλους τους πολίτες της.

Κυρίες και κύριοι,
Αγαπητοί φίλοι,

Το μείζον εθνικό θέμα αυτή τη στιγμή, η μεγάλη εθνική προτεραιότητα, είναι η επιτάχυνση του εθνικού εκσυγχρονισμού και η αναζωογόνηση της παραγωγικής μας οικονομίας. Μόνο αυτή θα αναβαθμίσει τη χώρα μας ως έθνος μέσα στους διεθνείς συσχετισμούς ισχύος. Στην πρόταξη αυτής της απόλυτης προτεραιότητας, πιστεύω ότι ο ρόλος των επιχειρηματιών μπορεί να είναι καταλυτικός, να είναι κυριολεκτικά εθνικός. Είναι η ώρα της επιχειρηματικής τάξης –αυτή καλείται σήμερα να κινητοποιήσει την ελληνική κοινωνία, που βραδυπορεί ασυγχώρητα.

Θεσμικά, νομοτελειακά, ιστορικά, για την αλλαγή, που σήμερα αποτελεί ζωτική ανάγκη, **η δημιουργική επιχειρηματικότητα είναι το κλειδί**. Διότι οι σύγχρονες επιχειρήσεις, οι δυναμικοί επιχειρηματίες, με την καθημερινή τους δουλειά, αποτελούν τις πιο ζωντανές και δημιουργικές δυνάμεις της χώρας. Συνδυάζουν όλα τα απαραίτητα συστατικά της προόδου: όραμα, ποιοτικό ανθρώπινο δυναμικό, γνώση, καινοτομία, τόλμη, αποτελεσματικότητα. Προσαρμόζονται έγκαιρα στις εξελίξεις των καιρών. Αποδεικνύονται διεθνώς ανταγωνιστικοί –έχοντας ξεπεράσει τα ελληνικά σύνορα. Επιδεικνύουν έμπρακτα την ευθύνη τους προς το κοινωνικό σύνολο παράγοντας πλούτο και δημιουργώντας θέσεις εργασίας, με αποφάσεις που υπηρετούν τη μακροχρόνια προοπτική της χώρας μας.

Με σύνθημα το εκσυγχρονιστικό τρίπτυχο «παραγωγή – παιδεία – κοινωνική συνοχή» καλούνται σήμερα να στρατευθούν στον σχεδιασμό και την υποστήριξη μιας εθνικής πολιτικής, που θα ανακαινίσει εκ βάθρων την παραγωγική μηχανή του τόπου και θα εντάξει τη μικρή Ελλάδα από το περιθώριο στο επίκεντρο του καινούριου σκληρού κόσμου. Η σημερινή εκδήλωση δείχνει ότι η Eurobank έχει συλλάβει από την πλευρά της το μήνυμα. Η πρωτοβουλία της δείχνει προς τη σωστή κατεύθυνση – δείχνει τον δρόμο προς την ανάληψη κοινών, καινοτόμων για την Ελλάδα, επιχειρηματικών δράσεων, που να ανταποκρίνονται άμεσα στις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας. Σε αυτόν τον δρόμο πρέπει ατομικά, αλλά –το κυριότερο-- και συλλογικά, να πορευθεί η νέα επιχειρηματική τάξη με ανανεωμένη δυναμική και αυξημένη αίσθηση ευθύνης.

Η πρόκληση για μας, τούτη την ώρα, σε τούτον τον τόπο, είναι να ξεφύγουμε από το τέλμα ενός συστήματος που μονίμως βολεύεται και αναβάλλει. Να συνεισφέρουμε αποφασιστικά στην έξοδο από τα πολιτικά και οικονομικά αδιέξοδα αντιπαρατάσσοντας την επιχειρηματική τόλμη στην πολιτική ατολμία, την ιδιωτική πρωτοβουλία στον κρατικό εφησυχασμό, τη δράση στην αδράνεια, τα έργα στην υποσχεσιολογία. Και να μην ησυχάσουμε αν δεν δούμε ορατή, διαρκή και συνεπή πρόοδο.